

Underbilag til bilag 2.

SKOLE-OVERLÆGEN

Klostervængets skole,
Biskop Krags Vænge,
Kbhvn. Ø.

Den 1. november 1956.

Til indenrigsministeriets udvalg vedrørende undersøgelser af børn, Sundhedsstyrelsen,
Slotsholmsgade 10, K.

Angående lægelokaler i landets skoler.

Der er som bekendt i de senere år bygget en række centralskoler, og der planlægges og bygges stadig ny landet over, men ikke sjældent mangler lokaler til skolelægearbejdet i disse nybyggede skoler. Det har vist sig, at dette kan skyldes det forhold, at konkurrenceprogrammet intet ønske har indeholdt om sådanne lokaler. Årsagen her til synes at være, at man har opfattet *undervisningsministeriets vejledning af 1952* angående kommunale skolebygninger og skoleinventar således, at det i sædvanlige centralskoler ville være unødvendigt og følgelig økonomisk uforsvarligt at indrette særlige lokaler til skolelægearbejdet.

Det hedder i den nævnte vejledning pag. 22:

„nærmere regler for indretning af rum til skolelægen er givet i de til undervisningsministeriets cirkulære af 17. marts 1947 knyttede normalreglementer for skolelægeordningen i en købstad (§ 10) og skolelægeordningen i et amt (§ 11), men det må understreges, at der kun ved store skoler er brug for lokaler, der udelukkende anvendes til dette formål“.

Det er den sidste passus, der, som det fremgår af oplysninger indhentet flere steder i landet, er forstået således, at det, såsnart det ikke netop drejer sig om „store skoler“, vil være tilstrækkeligt f. eks. at stille et klasseværelse eller to til rådighed for skolelægearbejdet, når de årlige lægeundersøgelser af eleverne skal foretages. Man har altså på grund af vejledningen af 1952 skønnet, at det måtte være rigtigst at se bort fra de i samme vejledning omtalte §§ i normalreglementerne for skolelægeordningen.

I disse §§ står der:

„I større skoler, hvor forholdene tillader det, bør der være indrettet et særligt venteværelse og undersøgelseslokale i skolen til brug for helbredsundersøgelserne af børnene — — —

Undersøgelseslokalet må være forsynet med det fornødne udstyr.“

Spørgsmålet bliver herefter, hvad man skal forstå ved „større skoler“ i normalreglementernes forstand.

Ud fra hygiejniske synspunkter og vel også ud fra almindeligt sprogbrug må landdistrikternes *centralskoler* og f. eks. ligeledes *gymnasier* betegnes som „større skoler“.

Udtrykket „*hvor forholdene tillader det*“ må herefter betyde, at der ved enhver nyopførelse eller ombygning af „større skole“, bør indrettes venteværelse og undersøgelsesrum til brug ved undersøgelser af børnene.

Den opfattelse, at det er unødvendigt at indrette lægelokaler på en centralskole (med f. eks. 75 til 120 elever eller derover) kunne imidlertid for en overfladisk betragtning synes vel motiveret, når der kan peges på, at lægen kun kommer på skolen 2-3 gange om året; men man må erindre, at hvis der ingen lægelokaler findes, vil skolens eneste mulighed som oftest være at stille klasseværelser til rådighed for lægearbejdet, og den derved forårsagede afbrydelse af undervisningen vil i skolen kunne virke som et årligt tilbagevendende irritationsmoment, der ikke tjener til at fremme det samarbejde med skolens folk, som er så nødvendigt for læge og sundhedsplejerske. For at imødekomme skolens leder vil lægen være fristet til at få arbejdet overstået hurtigst muligt, og man *kan* naturligvis undersøge 120 elever